

Reactie Ministerie van Justitie en Veiligheid

De verhouding tussen overheid en burger kan niet zonder meer op één lijn gezet worden met die tussen leverancier en consument. De verhouding overheid burger wordt ook door andere wetten gereguleerd.

In veel gevallen (maar dus niet altijd) is de geldschuldenregeling uit de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing wanneer de overheid vorderingen int. Volgens die regeling kan er niet zomaar worden ingevorderd, maar moet de overheid altijd eerst een aanmaning versturen. In de aanmaning staat dat er binnen twee weken betaald moet worden. De aanmaning is daarmee dus een betalingsherinnering. In het eerste bericht dat mensen ontvangen moet namelijk altijd al staan binnen welke termijn men moet betalen. De Awb biedt aan het overheidsorgaan dat de aanmaning verstuurt de mogelijkheid om daarvoor kosten in rekening te brengen. De aanmaningskosten zijn dan 7 euro voor een vordering onder de 500 euro en 15 euro voor een vordering van 500 euro of meer. Er is toen bewust voor deze mogelijkheid gekozen omdat men het te ver vond gaan om de aanmaningskosten voor rekening van de overheidsorganisatie te laten. Het werd redelijk geacht de gevolgen van het niet op tijd betalen zijn voor rekening van degene die moet betalen te brengen. De regeling in de Awb geeft aan overheidsorganisaties ook de mogelijkheid om uitstel van betaling te verlenen. Daarbij kan dan een betalingsregeling worden getroffen, bijvoorbeeld door bij grote bedragen af te spreken dat er een betaling in termijnen kan plaatsvinden.